

Ομιλία Δημάρχου Αμαρουσίου Γ. Πατούλη για 28^η Οκτωβρίου 2014

Μαρουσιώτισες και Μαρουσιώτες

Ο διαχρονικός αγώνας των Ελλήνων για Ελευθερία , Αξιοπρέπεια και Δικαιοσύνη αναδεικνύεται σε όλο του το μεγαλείο σε μερικές από τις σημαντικότερες σελίδες της σύγχρονης Ιστορίας του Έθνους μας.

Στις σελίδες που αφορούν το Κεφάλαιο Ελληνοϊταλικός Πόλεμος- Γερμανική Εισβολή- Τριπλή Κατοχή - Εθνική Αντίσταση- Απελευθέρωση , που ξεκίνησε να γράφεται στις 28 Οκτωβρίου του 1940 κι ολοκληρώθηκε με την αποχώρηση των γερμανών κατακτητών από τη χώρα μας το 1944.

Στην πρώτη σελίδα αυτού του κεφαλαίου της Ιστορίας αποτυπώνεται περήφανα η στιγμή που ο τότε Κυβερνήτης της Ελλάδος Ιωάννης Μεταξάς , εκφράζοντας το σύνολο του ελληνικού λαού , είπε ένα αποφασιστικό και ξεκάθαρο ΟΧΙ στον Ιταλό πρέσβη και εκπρόσωπο του φασιστικού καθεστώτος Μουσολίνι , που είχαν το θράσος να απαιτήσουν να μετατρέψουν την Πατρίδα μας σε χώρα υποτελή του Ιταλο-γερμανικού Άξονα.

Οι Έλληνες σε αυτήν την κρίσιμη για την επιβίωση του Έθνους μας στιγμή, επέδειξαν πρωτοφανή ενότητα και ομοψυχία.

Άφησαν στην άκρη αυτά που τους χώριζαν και πρόταξαν το εθνικό συμφέρον.
Την υπεράσπιση των πατριων εδαφών.
Τόλμησαν και τα έβαλαν με έναν αντίπαλο που φαινόταν ότι είναι ισχυρότερος,
αλλά στην πράξη αποδείχθηκε ανίκανος να τα βάλει με τους αποφασισμένους να υπερασπιστούν την ελευθερία τους Έλληνες.

Σε μια ιστορική περίοδο που άλλες χώρες παραδίδονταν αμαχητί στον αγγελιοφόρο του Χίτλερ, η Ελλάδα κατανίκησε το στρατό του Μουσολίνι στα βουνά της Πίνδου και το Αλβανικό Μέτωπο, απελευθερώνοντας ταυτόχρονα τα σκλαβωμένα ελληνικά εδάφη της Βορείου Ηπείρου.

Την ίδια αποφασιστικότητα και ηρωισμό επέδειξαν οι Έλληνες στρατιώτες κι απέναντι στον Γερμανό εισβολέα.

Δώσαμε ηρωικό αγώνα στα οχυρά του Ρούπελ,
ενώ η πρωτόγνωρη λαϊκή συμμετοχή στη Μάχη της Κρήτης και οι απώλειες
που προξένησε στους επίλεκτους γερμανούς αλεξιπτωτιστές,
κέρδισαν δίκαια τον παγκόσμιο θαυμασμό.

Σε μία ομιλία του στο Ραιχσταγκ το 1941
ο αιμοσταγής σφαγέας των ευρωπαϊκών λαών Αδόλφος Χίτλερ
εξέφρασε τον θαυμασμό του για την ελληνική αντίσταση,
λέγοντας χαρακτηριστικά :
«η ιστορική δικαιοσύνη με υποχρεώνει να δηλώσω ότι από τους εχθρούς οι
οποίοι μας αντιτάχθηκαν,
ο Έλληνας στρατιώτης πολέμησε με το μεγαλύτερο κουράγιο.
Συνθηκολόγησε μόνο όταν η περαιτέρω αντίσταση κατέστη αδύνατη και άνευ
σκοπού».

Εμπνευσμένος από την ελληνική αντίσταση ενάντια σε Ιταλούς και
Γερμανούς, ο Τσόρτσιλ είπε:
«Εφεξής δεν θα λέμε ότι οι Έλληνες πολέμησαν σαν ήρωες, αλλά ότι οι ήρωες
πολεμούν σαν Έλληνες».

Ενώ σε απάντηση ενός γράμματος από τον βασιλιά Γεώργιο Β΄
με ημερομηνία 3 Δεκεμβρίου 1940 ,
ο Αμερικανός πρόεδρος Φραγκλίνος Ρούζβελτ δήλωσε ότι
«όλοι οι ελεύθεροι άνθρωποι είναι βαθύτατα εντυπωσιασμένοι από το
κουράγιο και την σταθερότητα του Ελληνικού έθνους».

Τις ηρωικές στιγμές στα πολεμικά μέτωπα , ακολούθησε η Κατοχή.

Είναι ιστορικά θεμελιωμένο ότι ο ελληνικός λαός υπέφερε όσο κανείς άλλος
λαός, κατά τη διάρκεια κατοχής του.

Στην Ελλάδα μάλιστα ζήσαμε την περίοδο εκείνη ένα τραγικό παράδοξο.

Γίναμε η μόνη χώρα που υπέφερε κάτω από το βάρος μιας τριπλής Κατοχής.

Γερμανοί, Ιταλοί και Βούλγαροι μοίρασαν τα ελληνικά εδάφη ,
ληλάτησαν τον εθνικό πλούτο,
προκάλεσαν τεράστιες υλικές απώλειες
κι άσκησαν συστηματική τρομοκρατία σε βάρος του λαού μας,
για να του υποδουλώσουν το φρόνημα και να του κάμψουν τη διάθεση για
Αντίσταση.

Η Ελλάδα μάλιστα έχει το θλιβερό προνόμιο να είναι η χώρα που υπέστη τις
πρώτες μαζικές δολοφονίες αμάχων σε όλη την Ευρώπη.

Στην Ελλάδα εγκαινίασαν οι Ναζί τη βάρβαρη πρακτική της τιμωρίας
άμαχων αθώων ,

στη λογική του αποκρουστικού ναζιστικού δόγματος της συλλογικής ευθύνης.
Ένα δόγμα που από ότι φαίνεται ,
έχει μείνει κατάλοιπο στα αρρωστημένα μυαλά κάποιων από τους
σύγχρονους απογόνους τους,
κατευθύνοντας τις πράξεις και τις συμπεριφορές τους.

Όμως ούτε οι μαζικές εκτελέσεις,
ούτε η πείνα, οι λιμοί και οι ασθένειες,
ούτε η συστηματική αρπαγή του πλούτου μας,
ούτε οι διαρκείς προσπάθειες αφελληνισμού και εθνικού διαμελισμού,
έκαμψαν τους Έλληνες.

Ο Λαός μας αντιστάθηκε,
τιμώντας τις ιστορικές του παρακαταθήκες.

Δεν τρομοκρατήθηκε, δεν καθυποτάχτηκε, δεν εκμαυλίστηκε, δεν
εξαγοράστηκε, πλην ελαχίστων περιπτώσεων.

Είμαστε ο μόνος λαός που δεν έστειλε εθελοντικό σώμα στο Ανατολικό
Μέτωπο, στο πλευρό των ναζιστικών στρατευμάτων.

Ο ελληνικός λαός ξεσηκώθηκε και χάρη στη μεγαλειώδη διαδήλωση της 5^{ης}
Μαρτίου 1943,
πέτυχε να είναι ο μόνος λαός που δεν έστειλε ούτε ένα από τα παιδιά του στα
χιτλερικά κάτεργα,
την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι από τις άλλες υπόδουλες
χώρες είχαν ήδη αποσταλεί εκεί κι εργάζονταν σαν σκλάβοι.

Ο ελληνικός λαός ήταν αυτός που οργάνωσε την μεγαλειώδη διαδήλωση του
Ιουλίου του 1943,
χάρη στην οποία αποτράπηκε η επέκταση της βουλγαρικής ζώνης κατοχής
στην Κεντρική Μακεδονία.

Είναι χιλιάδες οι σελίδες που έχουν γραφτεί για τη μεγαλειώδη Εθνική
Αντίσταση των Ελλήνων.

Είναι δεκάδες χιλιάδες αυτοί που έδωσαν τη ζωή τους για την ελευθερία της
Πατρίδας.

Κι αν για κάποιους ο αγώνας αυτός δικαιώθηκε με την απελευθέρωση της
χώρας και την αποχώρηση των ναζιστικών στρατευμάτων το 1944,
για τους περισσότερους η δικαίωση αυτή δεν έχει ολοκληρωθεί.

Όσα ακολούθησαν την Κατοχή,
ο Εθνικός Διχασμός και ο Εμφύλιος Πόλεμος,

η μη καταβολή των πολεμικών επανορθώσεων και η επιστροφή των αναγκαστικών κατοχικών δανείων,
δεν μας επέτρεψαν να γευτούμε το αποτέλεσμα του αγώνα μας.

Οι ηττημένοι του Πολέμου,
αυτοί που προκάλεσαν τη μεγαλύτερη σφαγή στη σύγχρονη Ιστορία του Κόσμου,
όχι μόνον δεν πλήρωσαν όσο έπρεπε τις συνέπειες των πράξεων τους,
αλλά αντίθετα επιβραβεύτηκαν γι αυτές.

Στο όνομα της νέας γεωπολιτικής πραγματικότητας που διαμορφώθηκε με τη λήξη του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και την έναρξη του Ψυχρού Πολέμου,
επιβλήθηκε στις χώρες που καταστράφηκαν από τον Πόλεμο,
ουσιαστικά να αναβάλουν για το μέλλον την καταβολή των όποιων αποζημιώσεων δικαιούνταν.

Σε αυτή ακριβώς τη χαριστική ρύθμιση χρωστά σήμερα η χώρα που προκάλεσε τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο,
την οικονομική της ανόρθωση της,
και στη συνέχεια την ηγεμονία της.

Όσα δεν πέτυχαν με τη δύναμη των όπλων,
τους δόθηκε η δυνατότητα να το πετύχουν με τη δύναμη του χρήματος.
Τα αποτελέσματα αυτής της επιλογής τα βιώνουμε σήμερα,
που οι ρόλοι αντιστράφηκαν.

Την ώρα που η υπόλοιπη Ευρώπη και οι λαοί της εργάζονταν σκληρά για να ορθοποδήσουν από τις καταστροφές που τους προξένησε ο Πόλεμος και η Κατοχή,
η Γερμανία έπαιρνε δωρεάν το απαραίτητο οξυγόνο
που θα της επέτρεπε να επιστρέψει στο παιχνίδι, με καλύτερους όρους.

Πήρε την αναγκαία αναβολή που τις επέτρεψε στη συνέχεια να αρνηθεί να υλοποιήσει τη Συμφωνία του Λονδίνου, του 1953.

Τη συμφωνία που προέβλεπε ότι οι γερμανικές πολεμικές αποζημιώσεις στην περίπτωση της επανένωσης των Γερμανιών θα πρέπει να τεθούν υπό επαναδιαπραγμάτευση.

Η Γερμανία όμως δεν πλήρωσε αποζημιώσεις μετά το 1990
ούτε τα αναγκαστικά δάνεια, ούτε τα έξοδα κατοχής.
Η Ελλάδα είναι ένα από τα κράτη, που δεν πήραν τίποτε από όσα δικαιούτο.

Όμως ούτε αυτό μας αναγνωρίστηκε και την κρίσιμη στιγμή,

την περίοδο που είχαμε την ανάγκη από την αλληλεγγύη των χθεσινών ηττημένων και σημερινών εταίρων στο κοινό ευρωπαϊκό όραμα, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειες της διεθνούς οικονομικής κρίσης
αλλά και τις δικές μας λανθασμένες επιλογές,
λοιδορηθήκαμε και συκοφαντηθήκαμε όσο κανένας άλλος λαός.
Μας επιβλήθηκε μια νέου τύπου κατοχή,
Μια κατοχή που δεν χρειάζεται ούτε όπλα, ούτε στρατό κατοχής.
Αρκούν μερικοί καλοντυμένοι τεχνοκράτες και απρόσωποι τραπεζικοί μηχανισμοί.

Παράλληλα,
επιχειρήθηκε να επιβληθεί ενός νέου τύπου ιδεολογική τρομοκρατία, στα ναζιστικά πρότυπα της λογικής της συλλογικής ευθύνης, στόχος της οποίας είναι να μετατραπεί ο σημερινός πολίτης σε συνειδητό ραγιά,
ώστε να θεωρεί ότι η υποταγή και η απαξίωση του αποτελούν μια δίκαιη αυτοτιμωρία για τα λάθη που έκανε.
Μια πράξη κάθαρσης των αμαρτιών του παρελθόντος ,
μια στάση ιστορικά αναγκαία και επιβεβλημένη στους δύσκολους καιρούς που ζούμε.

Σε αυτή την νέου τύπου ιδεολογική τρομοκρατία πρέπει να αντισταθούμε.
Δεν μπορούμε να γιορτάζουμε την επέτειο της 28^{ης} Οκτωβρίου και να αποδεχόμαστε αυτή τη λογική που θέλουν να μας επιβάλλουν.

Δεν μπορεί κανείς να αποκαλεί τον εαυτό του πατριώτη αποδεχόμενος ,
έστω και δια της ανοχής , τα σύμβολα του ναζισμού.
Στην πολιτική, στην οικονομία, στον τρόπο σκέψης.

Η αποδοχή ή ακόμη και η ανοχή των συμβόλων αυτών στην καθημερινότητά μας, είναι ουσιαστικά συνενοχή.

Είναι προσβολή του ανθρώπινου πολιτισμού, του ευρωπαϊκού πολιτισμού,
αλλά στην πατρίδα μας είναι κάτι περισσότερο: είναι προσβολή της ιστορίας μας.

Στον τόπο μας έγιναν ολοκαυτώματα, δεν έχουμε δικαίωμα να μην θυμόμαστε, να ξεχνάμε ,να μην γνωρίζουμε.

Η γνώση της Ιστορίας δεν είναι εθνικισμός,
βοηθά στην κατάκτηση της εθνικής αυτογνωσίας.

Χάνοντας την ιστορική μας μνήμη,
χάνουμε την αξιοπρέπεια και την ανθρωπιά μας.
Χάνουμε την ταυτότητά μας.

Ο αγώνας λοιπόν για ελευθερία και για τη στήριξη του δημοκρατικού φρονήματος των πολιτών , αποκτά τις μέρες μας κρίσιμη ιστορική σημασία.

Μεγαλύτερη κι από τα καλύτερα οικονομικά προγράμματα που υποτίθεται πως θα μας βγάλουν από την κρίση στην οποία έχουμε περιέλθει.

Η συνείδηση της ατομικής ελευθερίας κι αξιοπρέπειας είναι οι ισχυρές βάσεις που θα στηριχθεί η νέα εθνική προσπάθεια, ώστε να υπάρξει ξανά προοπτική στην Πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ.